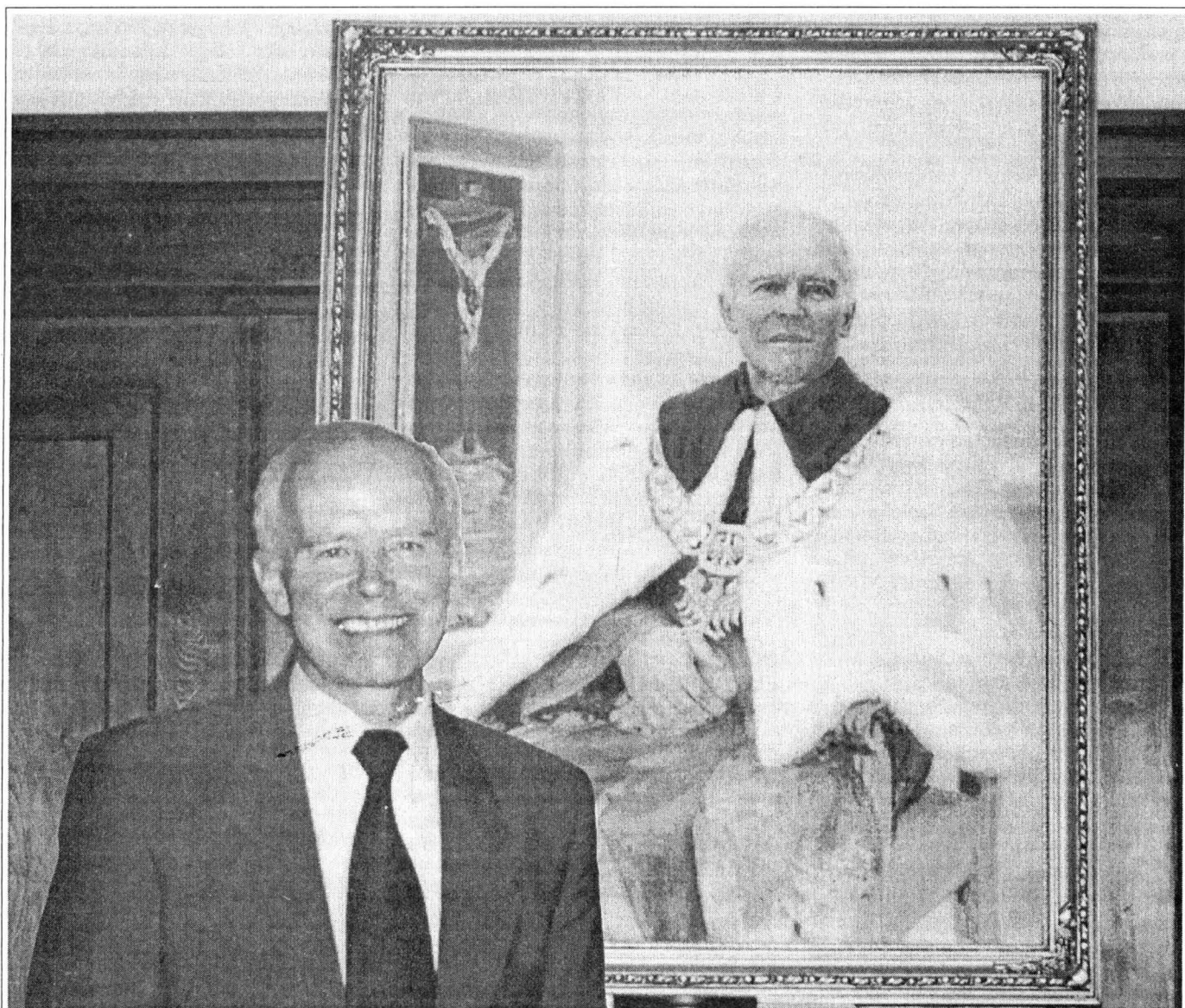

W numerze między innymi :

☐ <i>Sprawozdanie z posiedzenia Senatu s. 3</i>	☐ <i>Ministerialna narada kwestorów s. 7</i>
☐ <i>Wspomnienie o prof. M. Wyszyńskim s. 4</i>	☐ <i>Jaka będzie matura w 2001 r. s. 8</i>
☐ <i>O elektrowniach jądrowych s. 5</i>	☐ <i>Informacje wydziału PPT s. 9-11</i>

Przyzmat

Pismo informacyjne Politechniki Wrocławskiej

Nr 92**1-15 maja 1997**

TO JUŻ DZIESIĄTY...

W czasie kwietniowego posiedzenia Senatu, zgodnie z tradycją naszej uczelni, miała miejsce uroczystość odświeżenia portretu poprzednika rektora obecnie pełniącego te obowiązki.

Zapraszamy na **nastronę 6**, gdzie przeczytać można jak to się odbyło, a także obejrzeć na zdjęciach autora obrazu, Dariusza Godlewskiego w czasie aktu tworzenia dzieła.

R O Z M A I T O Ś C I

CENTRALNA KOMISJA

Władze Centralnej Komisji ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych kadencji 1997-1999:

przewodniczący: prof. Janusz Tazbir (Instytut Historii PAN);

zastępcy przewodniczącego: prof. Andrzej Grzywacz (SGGW),

prof. Janusz Jeliaszewicz (Państwowy Zakład Higieny);

sekretarz Komisji: prof. Osman Achmatowicz (Instytut Farmaceutyczny);

członkowie Prezydium:

prof. Jerzy Brzeziński (UAM), przewodniczący Sekcji I Nauk Humanistycznych i Społecznych;

prof. Bronisław Rudowicz (UG), przewodniczący Sekcji II Nauk Ekonomicznych;

prof. Wiesław Barej (SGGW), przewodniczący Sekcji III Nauk Biologicznych, Rolniczych i Leśnych;

prof. Franciszek Kokot (SAM), przewodniczący Sekcji IV Nauk Medycznych;

prof. Józef Smak (Centrum Astronomiczne PAN), przewodniczący Sekcji V Nauk Matematycznych, Fizycznych, Chemicznych i Nauk o Ziemi;

prof. Bohdan Ciszewski (WAT), przewodniczący Sekcji VI Nauk Technicznych.

SKŁAD ZESPOŁÓW KOMISJI KBN

Zespół Nauk Humanistycznych (H-1): Jerzy Brzeziński, Stanisław Gajda, Alicja Karłowska-Kamzowa, Ryszard Knapieński, Kazimierz Polański. Zespół Nauk Społecznych, Ekonomicznych i Prawnych (H-2): Zbigniew Boksański, Cezary Józefiak, Józefa Kramer, Antoni Rajkiewicz, Władysław Welfe. Zespół Nauk Matematycznych, Fizycznych i Astronomii (P-3): Zbigniew Ciesielski, Daniel Simson, Kazimierz Stępień, Andrzej Wróblewski, Kacper Zalewski. Zespół Nauk Biologicznych, Nauk o Ziemi i Ochrony Środowiska (P-4): Jerzy Fabiszewski, Jerzy Fedorowski, Leszek Starkeł, Andrzej Tarkowski, Maciej Żylicz. Zespół Nauk Medycznych (P-5): Antoni Gabrylewicz, Marcin Kamiński, Jan Steffen, Tadeusz Tołoczko, Alfred Zejc. Zespół Nauk Rolniczych i Leśnych (P-6): Wiesław Barej, Gabriel Fordoński, Jan Gawęcki, Marian Różycki, Stanisław Tyszkiewicz. Zespół Mechaniki, Budownictwa i Architektury (T-7): Andrzej Ajdukiewicz, **Jan Koch**, Jan Osiecki, Gwidon Szefer, Jerzy Wróblewski. Zespół Inżynierii Materiałowej i Technologii Materiałowych (T-8): Adolf Maciejny, Leszek Stroch, Ludomir Ślusarski, Jerzy Wyrzykowski, Józef Zasadziński. Zespół Chemii, Technologii Chemicznej oraz Inżynierii Procesowej i Ochrony Środowiska (T-9): Osman Achmatowicz, Bogdan Marci-

niec, Tadeusz Paryczak, Marian Taniewski, Stanisław Wroński. Zespół Elektrotechniki, Energetyki i Metrologii (T-10): Jerzy Barzykowski, **Marian Cegielski**, Marian Kaźmierkowski, Jarosław Mikieliewicz, Andrzej Ziębik. Zespół Elektroniki, Automatyki i Robotyki, Informatyki i Telekomunikacji (T-11): **Zdzisław Bubnicki**, Andrzej Kobus, Władysław Majewski, Zdzisław Pawlak, Jan Zabrodzki. Zespół Górnictwa, Geodezji i Transportu (T-12): Jerzy Jaźwiński, Maciej Mazurkiewicz, Bogdan Ney, Joanna Pinińska, Piotr Wolański.

MODEL SOCJALISTYCZNY

Podczas wspólnego posiedzenia sejmowej Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Edukacji Narodowej, Nauki i Postępu Technicznego przyjęto zmiany w ustawie o Polskiej Akademii Nauk, zmieniające w zasadniczych punktach projekt ustawy zaakceptowany wcześniej przez rząd. Zmiany przewidują utworzenie w budżecie państwa odrębnego strumienia finansowego dla Polskiej Akademii Nauk. Stawiałoby to Akademię na równi z MEN i KBN. Przebieg spotkania był burzliwy. Poseł Jerzy Jaskiernia (SLD) przez dłuższy czas nie dopuszczał do głosu min. Krzysztofa Frąckowiaka z KBN, faworyzując prof. Leszka Kuźnickiego, prezesa PAN. Nie wzięto też pod uwagę zastrzeżeń Ministerstwa Finansów. Przyjęcie przez Sejm ustawy o PAN w wersji zaproponowanej przez obie komisje całkowicie zmieni system finansowania nauki w Polsce. Placówki badawcze PAN nie będą musiały ubiegać się o granty Komitetu Badań Naukowych, gdyż ich finanse zależąby jedynie od środków przyznawanych bezpośrednio przez preza Akademii.

(pik)

(Forum Akademickie)

PODZIAŁ FUNDUSZU OSOBOWEGO

Trwają prace nad systemem podziału funduszu osobowego pomiędzy wydziały. Problem polega na dopasowaniu algorytmu ministerialnego do realiów istniejących w poszczególnych jednostkach. Nie jest to proste w sytuacji, gdy dotacja na fundusz osobowy rośnie zaledwie o 0,7%.

W dniu 5 maja odbyło się pierwsze posiedzenie (utworzonej pod wpływem sugestii przedstawicieli NIK) Komisji ds. Przekształceń Struktury Organizacyjnej. Chodzi tu zwłaszcza o sytuację tzw. instytutów międzywydziałowych, których finansowanie (za pośrednictwem kilku wydziałów) było szczególnie skomplikowane. Przewidywane zmiany powinny ułatwić proces przekazywania kompetencji wydziałom. Będą one zgodne z duchem ustawy i z wprowadzonymi 20 marca poprawkami do Statutu Uczelni.

ABACUS

Dowiedzieliśmy się, że od roku ukazuje się miesięcznik Koła Naukowego Matematyków SSN „Abacus”. Jest tu wiele wielu interesujących wiadomości i dowcipów językowych, jak np.

krzywa gładka = ładna, ale garbata.

Jednakże najbardziej interesująca wydała nam się myśl, by z nieznanym przyczyn czczony ostatnio dzień 2 maja ogłosić Świętem Przejścia od Starego Ustroju do Nowego. W ten sposób zapanuje porządek.

Przy okazji: czy wiedzą państwo, co to znaczy abacus?

Proszę, broń Boże, nie przysyłać nam odpowiedzi, ale pouczyć najbliższego nieorientowanego kolegę (koleżankę). W ten sposób ilość poinformowanych wzrośnie bez obciążania poczty, która i tak ma dość zajęcia z Konstytucją.

SEMESTR 4/97

Ukazał się kolejny numer studenckiego pisma „Semestr”. Zaskakuje rozmach organizacyjny tego pisma, które ma przedstawicieli w 15 ośrodkach krajowych i 5 krajach!

W numerze znajdujemy instrukcje korzystania z internetowych protokołów ftp i rady na temat podróżowania rowerem po świecie, teksty o muzyce, książkach, o poszukiwaniu pracy, o miłości i małżeństwie. Wszystko to w objętości 32 stron kosztuje w prenumeracie tylko 1,90 zł. Redakcja zaprasza do współpracy.

PRZEPRASZAMY!

Autorem artykułu o nauczaniu języków obcych zamieszczonego w numerze 91 „Pryzmatu” jest oczywiście kierownik Studium Języków Obcych **mgr Marian Górecki**. Przepraszamy Go bardzo za pomyłkę w nazwisku.

Z S E N A T U

VIII POSIEDZENIE SENATU

(24.04.1997)

Posiedzenie rozpoczęło się od prezentacji świeżo zawieszono w sali Senatu portretu **prof. Andrzeja Wiszniewskiego**, który pełnił funkcje rektora przez dwie ostatnie kadencje. Obecny był zarówno prof. Wiszniewski jak autor obrazu **Dariusz Godlewski**.

• Senat rozpatrzył wnioski osobowe. Pozytywnie zaopiniowano wnioski o mianowanie na stanowisko profesora nzw. PWr **dr hab. inż. arch. Jerzego Charytonowicza** (Wydz. Architektury), **dr hab. inż. Mirosława Soroki** (Wydz. Chemiczny) i **dr hab. inż. Eugeniusza Kuriaty** (Wydz. IZ).

• Senat poparł też kandydatury osób wnioskowanych do ponownego mianowania na stanowisko profesora nzw. PWr: **dr hab. inż. Lecha Śliwowskiego** (Wydz. BLiW), **dr hab. inż. Władysława Mulak** (Wydz. Chemiczny), **dr hab. inż. Andrzeja Szymańskiego** (Wydz. Elektryczny), **dr hab. Eugeniusza Wnuczaka** (Wydz. Górniczy), **dr hab. inż. Ryszarda Gonczarka**, **dr hab. inż. Jana Misiewicza** i **dr hab. Jerzego Nowaka** (Wydz. PPT).

• Prorektor ds. Nauczania przedstawił ostateczną wersję regulaminu studiów zatwierdzoną na posiedzeniu połączonych komisji: dydaktyki i regulaminowej. Nowa wersja regulaminu nie wprowadza radykalnych zmian, najwięcej z nich dotyczy studiów zaocznych. Pozostały pewne rozbieżności co do spraw generalnych i szczegółowych.

Przewodniczący senackiej komisji ds dydaktyki **prof. J.Świątek** przedstawił do rozstrzygnięcia dwa problemy:

– kwestia dopuszczalności i notacji oceny celującej (=5 czy 5,5?)

– propozycja skreślenia punktu o powołaniu rzecznika ds. studenckich (Nie zostało do końca wyjaśnione, kto to ma być, czym ma być pełnomocnikiem, czy jego kompetencje nie będą kolidowały z kompetencjami innych osób, jak mają być określone jego zadania w regulaminie studiów?).

Pozostałe zmiany polegają na precyzyjniejszym określeniu programu studiów (pkt 7.1), przerwa w studiach została powiązana z przepisami ogólnymi. Pozostałe punkty przegłosowano z wynikiem: 14 głosów tak, 4 – wstrzymujące się, 1 – nie.

Prof. L.Jacak stwierdził, że wprowadzenie oceny celującej 5,5 zwiększy maksymalną ilość punktów, jaką może zdobyć student. Wpłyynie to na rozdział stypendiów. Należy dostrzec szczególne osiągnięcia młodych ludzi, ale grozi to wprowadzeniem niejasności ze względu na niejednolite traktowanie tej oceny. Wątpliwości co do funkcji rzecznika nie są pochodną sporu z KUSS, ale faktem, że toczy się dyskusja nt. karty rzecznika.

Dr R.Radomski (komisja ds. statutu i regulaminów) poinformował, że studenci przedstawili kolejną wersję karty rzecznika ds. studenckich. Zgodnie z regulaminem, jego kompetencje nie powinny kolidować z kompetencjami organów uczelni. Natomiast propozycje studentów, którzy przygotowali już trzecią wersję projektu, idą o wiele dalej. Póki nie określi się

zakresu zadań rzecznika, trudno dyskutować o celowości jego powołania.

W dyskusji nad skalą ocen **dzikan E.Kubica** zaproponował wprowadzenie oceny 5,5, a **prof. Z.Bać** – także 6,0. W głosowaniu 10 osób opowiedziało się za obecnym systemem, 26 osób za 5,5, a 14 za rozszerzeniem skali do 6,0.

Na wniosek **prorektora J.Zdanowskiego** uzupełniono zapis regulaminu o stwierdzenie, że ocena niedostateczna oznacza brak zaliczenia. Na wniosek **prof. H.Hawrylaka** sprecyzowano, że przez tytuł inżyniera rozumie się tytuł zawodowy. Dyskutowano też nad zapisami dotyczącymi zaliczania kursów „na zał” i obowiązku przygotowywania pracy dyplomowej. Senat postanowił pominąć w obecnej wersji regulaminu problem rzecznika ds. studenckich (45:1:3), zaś w końcowym głosowaniu przyjął całość projektu z poprawkami (48:0:2).

• Senat postanowił na wniosek **JM Rektora** przyznać trzy stypendia dla Polaków z Ukrainy (48:1:1). Propozycja ta zrodziła się w wyniku wizyty naszej delegacji we Lwowie.

• **Dyr. A.Kaczkowski** przedstawił propozycję podziału środków budżetowych i plan rzeczowo-finansowy Uczelni na rok 1997.

Plan wydatków składa się z:

– dotacji budżetowej przeznaczonych na finansowanie dydaktyki (103.466,5 zł) i na pomoc materialną dla studentów (15.294,2 zł),

– środków z KBN przeznaczonych na działalność statutową (przypuszczalnie 13.538 zł) i na badania własne (przypuszczalnie 7.943 zł).

W opinii MEN dotacja wzrasta w stosunku do ubiegłorocznej o 21%, ale bez uwzględnienia środków przyznanych na podwyżki przyrost wynosi tylko 11,6%. W zestawieniu z inflacją 15,5% nie jest to wiele. Wskaźnik wzrostu dotacji bazowej po uwzględnieniu skutków podwyżki z lipca '96 wyniósł 0,7%.

Pomoc materialna dla studentów wzrosła o ok. 20%, zaś przy uwzględnieniu skutków podwyżki – o 19,5%.

Proponuje się, by wyodrębnić z dotacji na działalność dydaktyczną kwotę 174 tys. zł na studenckie potrzeby naukowe, kulturalne i sportowo-rekreacyjne.

Koszta działalności dydaktycznej (osobowy fundusz płac z pochodnymi, fundusz bezosobowy, amortyzacja, stypendia naukowe, koszty bezpośrednie, pośrednie i remonty) wyniosą ok. 117 tys. zł. Wydatki na rzecz wydziałów, filii i studiów, WCSS, placówek służby zdrowia i obronę cywilną to 122,3 tys. zł. Przewiduje się niedobór środków 6.485,5 zł, który zostanie pokryty z przychodów z operacji finansowych oraz z funduszu zasadniczego. Preliminarz pomocy materialnej dla studentów zostanie opracowany przez Samorząd Studencki.

Pani **Kwestor C.Palczak** zreferowała plan rzeczowo-finansowy Uczelni. Stwierdziła, że bardzo ważnym czynnikiem utrzymania równowagi finansowej są lokaty finansowe.

Prof. J.Sworakowski zapytał o przyczyny ciągłych ograniczeń na zakup czasopism zagranicznych. **Paniwicedyrektor Ł.Talarezyk-Malcher** poinformowała, że biblioteka spodziewa się w tym roku na ten cel funduszu adresowanego w wysokości 2,04 mln zł. Aż 85% środków przypadających na bibliotekę idzie na zakup książek i czasopism.

JM Rektor poinformował, jak władze Uczelni starają się przenieść ministerialny algorytm na wydziały. Ilość przyznanych wydziałowi środków zależy od posiadanej kadry. Zauważalne jest, że tylko wydziały, które przyjęły bardzo dużo studentów mają korzystne wyniki finansowe. Ostateczne rozliczenie bilansu uwzględni przepływy międzywydziałowe.

Prof. J.Zdanowski stwierdził, że nowy algorytm zmusi większą ilość instytucji do oszczędzania.

Na pytanie **prof R.Nowickiego** o odpisy amortyzacyjne pani **Kwestor C.Palczak** poinformowała, że pokrywa się je głównie z kosztów wydziałowych, natomiast większe wydatki na ten cel z funduszu na działalność dydaktyczną niż na badania wynikają z w ogóle większego udziału środków na dydaktykę.

Prof. Z.Bać zaapelował o przedstawienie perspektywicznej wizji rozwoju Uczelni.

Senat przyjął podział środków budżetowych na rok 1997 (33:0:7) i plan rzeczowo-finansowy na rok 1997 (33:0:7).

• W ostatnim okresie PWr była poddana rutynowej kontroli NIK. Szczególnie interesowano się dydaktyką i jej finansowaniem. Najdokładniej przebadano Wydziały: BLiW oraz Mechaniczny. Zalecono:

– powołanie nadzwyczajnej komisji senackiej ds. planów i programów studiów,

– powołanie pełnomocnika ds. studiów zaocznych,

– wyeliminowanie przepływu rekrutowanych studentów pomiędzy wydziałami po zakończeniu działalności komisji rekrutacyjnej,

– wystąpienie do CK w celu weryfikacji uprawnień jednostek nadających stopnie naukowe,

– zwiększenie naboru na studia doktoranckie,

– utworzenie całościowego regulaminu i schematu organizacyjnego PWr.

• Senatorzy-studenci odpowiedzieli na interpelację **prof. J.Świątki**: nie czują się oni kompetentni do wypowiedziania nt. korespondencji Samorządu Studenckiego, gdyż nie byli o niej informowani.

• Prorektor ds. Nauki **prof. J.Zdanowski** odpowiedział na interpelację **prof. R.Grzaślewicza**: cytowania są traktowane jako wskaźnik aktywności naukowej. Być może nie jest to w pełni zadowalający sposób oceny, jednakże wzrost liczby publikacji jest zjawiskiem korzystnym.

• **JM Rektor** odpowiedział na interpelację **mgr W.Sobasa** (w oparciu o dane przygotowane przez mgr D.Domagałę-Wiatryk). Szczegóły te zamieściliśmy wraz z tabelami regulacji płac.

• **Prorektor L.Jankowski** poinformował, że Samorząd Studencki skierował za pośrednictwem JM Rektora list do min. J.Wiatra zawierający wniosek o uchylenie w trybie nadzoru Statutu PWr jako niezgodnego z prawem ze względu na naruszanie prawa materialnego. Pismo informuje ministra, że ma on 30 dni na odpowiedź. Zapewne chodzi tu o ustęp w §30 wymagający obecności minimum 1/2 składu organu podejmującego uchwałę.

Następne posiedzenie Senatu 22 maja, godz. 14.00.

Wspomnienie

Profesor Ryszard Wyszyński (1929-1997)

Kiedy 25 kwietnia dotarła do mnie wiadomość o śmierci Profesora, trudno mi było uświadomić sobie w pełni ten fakt. Chyba zawsze, kiedy odchodzi bliska osoba, jest podobnie. Wszyscy znajomi wiedzieli, że Profesor od kilku lat chorował, i jakoś wszyscy do tego przywykli. Nikt sobie nie zdawał sprawy, że w każdej chwili może nastąpić rozstanie.

Profesora poznałem 35 lat temu, słuchając na pierwszym roku studiów Jego wykładu z maszynoznawstwa. Najpierw sporadycznie, podczas innych zajęć dydaktycznych, a później już prawie codziennie – odkaż rozpocząłem pracę zawodową pod kierunkiem Profesora w Zakładzie Turbin Ciepłych i Sprężarek – mieliśmy okazję do wspólnych rozmów i przemyśleń. Przeważnie, rozwiązywaliśmy podczas pracy bieżące problemy ale czasami snuliśmy także różne plany.

Jak to zwykle w życiu, następowały momenty, kiedy nasza więź bywała bardziej lub też mniej ścisła. Myślę, że szczególnie okres ostatnich kilkunastu lat nacechowany był wzajemnym zrozumieniem i serdecznością. Ostatni raz wyjeżdżaliśmy razem do Kamiennej Góry, gdzie w ZPL Len prowadziliśmy wspólnie badania turbiny. Profesor wspominał często te wyjazdy, jako ten okres, kiedy był jeszcze w pełni swoich sił. Później niestety podupadł na zdrowiu.

Pewne widoczne załamanie nastąpiło po śmierci Jego Żony, kiedy spadły na Profesora dodatkowe obowiązki. Trudno Mu było pogodzić się z tym, że po zakończeniu pracy zawodowej nie zdążyła chociaż trochę odpocząć i zaznać życia emerytki. Nikt jednak nie sądził, że On nawet tego okresu nie doczeka. W ostatnich rozmowach planował, że po wakacjach chciałby już przejść na emeryturę.

Wypadało by teraz wspomnieniu nadać ton bardziej oficjalny. Nie chcę jednak by treść tej wypowiedzi była przedłużeniem nekrologu. Każdy, który odchodzi, przecież zawsze coś osiągnął

– działał, kierował, przewodniczył, pisał, publikował, wykladał, egzaminował, był nagradzany i odznaczany itd. Każdy miał swoje sukcesy i porażki.

Zamiast życiorysu, pozwolę sobie w tym miejscu przytoczyć treść wzmianki mojej żony Ewy Han-Jesionek (*Słowo Polskie* z dnia 28 kwietnia), która także знаła zarówno Profesora jak i Jego Małżonkę.

Wrocławskie środowisko naukowe poniosło bolesną stratę. Po długotrwałej chorobie odszedł Profesor Ryszard Wyszyński. Zmarły był wychowawcą wielu pokoleń studentów Politechniki Wrocławskiej, z którą związał całe swe życie. Na Wydziale Mechanicznym tej właśnie uczelni uzyskał w 1952 roku dyplom magistra inżyniera. Już jako student prowadził zajęcia z młodszymi kolegami, rozpoczynając tym samym wieloletnią, trwającą niemal do ostatnich chwil jego życia pracę dydaktyczną.

Działalność na tym polu, oraz bogaty dorobek naukowy zaowocowały tytułem profesora nadzwyczajnego, który Ryszardowi Wyszyńskiemu nadano w roku 1974. Zmarły ma na swym koncie wiele publikacji i opracowań z dziedziny wentylatorów, sprężarek, turbin parowych oraz różnych urządzeń ciepło-przepływowych. Był wieloletnim dziekanem Wydziału Mechaniczno-Energetycznego oraz Dyrektorem Instytutu Techniki Ciepłej i Mechaniki Płynów. Profesor był lubiany i ceniony przez młodzież akademicką, która zawsze mogła liczyć na Jego wyrozumiałość i pomoc. Zmarły na zawsze pozostanie w pamięci swych wychowanków i współpracowników oraz osób związanych z energetyką.

Profesor lubił młodzież akademicką. Wychował w pewnym sensie ponad 2000 studentów, przez których był także lubiany. Krążyły też o Nim różne anegdoty, jednak nie było wśród nich złośliwych. Jako prodziekan i dziekan, zawsze interpretował przepisy (choć pełnił te funkcje w zbiurokratyzowanym okresie) na korzyść studenta. Jako dydaktyk, starał się przekazywać wiedzę w sposób interesujący. Chociaż wiedział o wielu pomysłowych „metodach” stosowanych przez studentów podczas egzaminów pisemnych, patrzył na to wszystko z przyzwyczajeniem oka. Pracę dyplomową wykonało pod Jego kierunkiem prawie stu absolwentów, którzy zajmują teraz różne stanowiska, od inżyniera poczynając, poprzez dyrektorskie po ministerialne.

Jako jeden z Jego współpracowników i siedemnastu doktorantów, chciałbym dodać, że Profesor pozwalał nam na dużą samodzielność i pewną swobodę w ramach istniejących możliwości. Często wspomagał radą i to nie tylko w rozwiązywaniu problemów zawodowych. Był bardzo wyrozumiały w wielu sprawach, które niesie normalne życie.

Żyjąc w środowisku lekarskim (żona i córka), oraz mając w domu pokaźną bibliotekę medyczną, z której często korzystał, zwykł mawiać, że jest najlepszym lekarzem wśród inżynierów oraz najlepszym inżynierem wśród lekarzy. W rozmowach na tematy medyczne, które zresztą bardzo lubił, lub kiedy wkraczało się w dziedziny chemii bądź mikrobiologii, jego wiedza często zadziwiała.

Profesor niepokoił się o przyszłość naszego Zakładu, w którym przeciążenie dydaktyczne odpowiada dwóm etatom. Ostatnim Jego oficjalnym pismem, była prośba o ogłoszenie konkursu na przyjęcie dwóch asystentów.

W ostatnim okresie Profesor już coraz rzadziej, ze względu na stan zdrowia, pojawiał się publicznie i coraz mniej osób miało z Nim styczność. Myślę jednak, że wspominając Go będziemy mieli na uwadze chyba te weselsze chwile z okresu naszej znajomości. Pozostanie na pewno w życzliwej pamięci tych wszystkich, którzy mieli okazję spotkać Profesora na swojej drodze życia.

Krzysztof J. Jesionek

DOHUNICE, DUKOVANY
I POLITECHNIKA WROCŁAWSKA

Atomowe wycieczki do Słowaków

Od 1993 roku Wydział Mechaniczno-Energetyczny PWr organizuje z myślą o studentach wycieczki do elektrowni jądrowych znajdujących się u naszych południowych sąsiadów. Najdłuższe kontakty łączy wydział z elektrownią jądrową w **Bohunicach** koło Trnavy na Słowacji. Wrocławską wycieczką jest tam zawsze ciepło przyjmowana, dobra opinia o naszych studentach zaowocowała ostatnio udostępnieniem materiałów z Bohunic do prac dyplomowych. Prowadzi się rozmowy na temat letnich praktyk, które nasi studenci mogliby odbywać w Bohunicach. W najbliższym czasie przyjedzie do Wrocławia dwóch przedstawicieli elektrowni w Bohunicach, by stworzyć formalne ramy dalszej współpracy.

Drugim celem wydziałowych wycieczek jest nieco młodsza i nowocześniejsza elektrownia w **Dukovanach** koło Brna.

Ostatni wyjazd miał miejsce od 10 do 13 grudnia 1996 r. Zwiedzanie zaczyna się tradycyjnie jeszcze poza terenem elektrowni, w Centrum Informacyjnym. Studenci, którzy mają już za sobą wykłady na temat elektrowni jądrowych i ćwiczenia laboratoryjne na Politechnice, uczestniczą w wykładzie, podczas którego mogą poszerzyć posiadaną wiedzę. Oglądają też filmy na temat historii budowy elektrowni, procesów jądrowych i sposobu działania elektrowni. Pracownicy elektrowni pamiętają, że przy jej budowie uczestniczyli polscy konsultanci. Studenci mogą zapoznać się ze schematem układu, oglądają ekspozycję poszczególnych układów (reaktora, wytwornicy pary, zabezpieczeń). Następnie odbywa się dyskusja, której głównym tematem są zwykle zabezpieczenia. Miłą pamiątką są otrzymywane materiały informacyjne i drobne upominki.

Następnie studenci w małych grupach wchodzi na teren elektrowni. Zwiedzają budynek reaktora, widzą halę z 4 reaktorami typu WWER, halę maszyn, wytwornice pary, turbiny, generatory, system chłodzenia kondensatorów. Zewnątrz widzą poszczególne budynki przeznaczone do pomocniczych procesów technologicznych, np. oczyszczalnię wody, gdzie następuje usunięcie cząstek mineralnych, które mogłyby ulec aktywacji, a także innych składników, np. hafnu, który intensywnie absorbuje neutrony.

Studenci mogą ocenić czystość środowiska, zapoznać się z warunkami pracy i dokładnością systemów kontroli. Pouczającym sprawdzianem była przygoda naszej studentki, która podeszła za blisko do odbywającego się w hali reaktorów miejsca drobnego remontu. Okazało się, że na pokrowcach jej butów znalazło się trochę radioaktywnego pyłu. Ujawniło się to w momencie przechodzenia przez śluzę. System alarmowy natychmiast zareagował zamknięciem wyjścia, a odpowiednio służby zlokalizowały źródło promieniowania.

Następny etap wycieczki, elektrownia jądrowa w Dukovanach ma bardzo atrakcyjnie zorganizowane za pieniądze wiedeńskiej Agencji Atomowej centrum informacyjne. Główny nacisk położono tam na doskonałą prezentację licznych modeli i przekrojów konstrukcji reaktorów, ich rdzeni, systemów awaryjnych, etc. Są tu liczne ekspozyty ruchome. Prezentowane filmy wykorzystują kwadrofonię, a także efekty specjalne, np. odpowiednio do obrazu na ekranie spod podłogi sali kinowej wydobywa się dym.

W wyjazdach uczestniczą też oczywiście pracownicy Wydziału Mechaniczno-Energetycznego: obecny dziekan prof. Mieczysław Lech, prof. Jerzy Stańda, prodziekan dr Zbigniew Gnutek, prof. Mirosław Werszko. Być może następnym razem wyjadą też doktoranci.

Profesor Mieczysław Lech odstrasza i zachęca

Elektrownie jądrowe są dobre

Mija właśnie 11 lat od awarii w Czarnobylu. Czy może nam Pan Profesor przedstawić swój pogląd na potrzebę rozwoju energetyki jądrowej? - zapytaliśmy prof. Mieczysława Lecha.

– Reaktory jądrowe, które stosowali Rosjanie, były konstrukcjami kanałowymi nastawionymi – poza wytwarzaniem energii – na maksymalną produkcję plutonu. Niewłaściwa konstrukcja w dużej mierze była przyczyną awarii o znanych nam skutkach. Na Zachodzie też kiedyś stosowano podobne konstrukcje, ale od lat są one nieczynne. Na terenach byłego ZSRR działa jeszcze około piętnastu takich reaktorów. Teraz przekonstruowuje się je. Z przyjemnością stwierdzam, że elektrownia w Bohunicach należy do najbezpieczniejszych w naszym rejonie.

– W Polsce wcześniej czy później dojdzie do zbudowania elektrowni jądrowych, zapewne bezpieczniejszych niż budowane niegdyś w krajach Układu Warszawskiego. Dałem wyraz temu przekonaniu w drukowanej właśnie książce „Nowe kierunki rozwoju energetyki jądrowej”, gdzie pokazuję nowe, o wiele pewniejsze, pasywne zabezpieczenia, czyli układy, które w warunkach nieprawidłowości działania elektrowni same się uaktywniają. Zbiorniki reaktorów nowej generacji wytrzymują teraz już 60 lat pracy. Są ekonomiczne, bezpieczne, nieszkodliwe dla środowiska.

Musimy pamiętać, że elektrownia węglowa jest bardzo poważnym

Najwyższy czas, by społeczeństwo przestało w swoich decyzjach kierować się fobiami, a zapoznało się z kompetentnymi, rzeczowymi informacjami specjalistów.

źródłem zanieczyszczeń. Zużywa ona ogromne ilości tlenu w procesach spalania, produkuje duże ilości dwutlenku siarki, dwutlenku węgla, tlenków azotu, a także pyłów zawierających ciężkie metale oraz pierwiastki promieniotwórcze, takie jak tor, uran i potas ⁴⁰K. Szkodliwe dla środowiska odpady z elektrowni węglowych nie są w ogóle zabezpieczane, z tego powodu niebezpieczne dla zdrowia składniki przedostają się do gleby i wód. Jest to o wiele bardziej alarmujące zjawisko niż prawidłowo działająca elektrownia jądrowa.

Ludzie często zapominają, że promieniowanie jonizujące jest naturalnym elementem środowiska. Wyniki badań wskazują, że małe dawki promieniowania nie tylko nie są szkodliwe, ale zwiększają odporność organizmu na zmiany typu nowotworowego. Najwyższy czas, by społeczeństwo przestało w swoich decyzjach kierować się fobiami, a zapoznało się z kompetentnymi, rzeczowymi informacjami specjalistów. Jestem przekonany, że kształcenie na Wydziale Mechaniczno-Energetycznym daje właśnie odpowiednie, szerokie przygotowanie dla specjalistów w tej dziedzinie – mówi jego dziekan.

– O potrzebie informacji świadczy następujący fakt. Nasi studenci, którzy słuchają wykładu i później jadą do Bohunic, są ankietowani przed rozpoczęciem wykładu i po organizowanej tam prezentacji na temat celowości rozwijania energetyki jądrowej. Pierwsza ankieta świadczy o niezbyt przychylnych opiniach, zaś potem liczba zwolenników elektrowni jądrowych rośnie nawet do 99,9%. Zaś fakty są takie, że nawet w Hiroszimie i Nagasaki dzisiaj nie ma już śladów skażenia promieniotwórczego po wybuchach bomb jądrowych. Jeśli chcemy żyć w czystym środowisku, powinniśmy rozwijać energetykę jądrową. O tym są przekonani wszyscy, którzy choć trochę wiedzą na ten temat.

Rozmawiała Maria Kiszka

JUŻ DZIESIĄTY

W Sali Senatu powieszono już dziesiąty portret rektora Politechniki Wrocławskiej. Uroczystego odsłonięcia dzieła Dariusza Godlewskiego dokonano podczas kwietniowego posiedzenia Senatu PWr. Dzięki obecności prof. Andrzeja Wiszniewskiego wszyscy mogli stwierdzić doskonale podobieństwo wizerunku.

– *Jestem wzruszony.* – wyznał prof. Andrzej Wiszniewski spoglądając na swój portret. – *Każdy człowiek pragnie ocalić się od zapomnienia.*

Podziękował obecnemu rektorowi, prof. Andrzejowi Mulakowi, za podtrzymanie tradycji, gdyż każdy portret rektora jest tradycyjnie zamawiany przez jego następcę. Złożył też wyrazy wdzięczności dwu swoim poprzednikom i byłemu Senatowi PWr za dobrą współpracę, zaś obecnym za zorganizowaną uroczystość. Szczególne wyrazy wdzięczności skierował do Dariusza Godlewskiego, który potrafił oddać w portrecie nie tylko cechy zewnętrzne, ale i osobowość modela. Prof. Wiszniewski wyraził przekonanie, że portret prezentuje go w sposób pochlebny, co przypisał życzliwości twórcy.

W obrazie przykuwa uwagę znajdujący się w tle, zaprezentowany w skrócie perspektywnym obraz Salvadora Dali „Chrystus św. Jana od Krzyża”.

To mój ulubiony obraz – powiedział prof. Wiszniewski. – *Niestety mam tylko jego kopię. Oryginał znajduje się w muzeum w Aberdeen.*

Zdaniem bohatera uroczystości, jest dobrą tradycją Politechniki Wrocławskiej, że byli rektorzy nie zasiadają w Senacie. Obecni są tu tylko na portretach. Niemniej ich wzrok jest wyczuwany zza stołu prezydyjnego.

Nie wiemy, czy sprawiła to dodatkowa para oczu patrząca na JM Rektora, ale tego dnia obrady Senatu trwały wyjątkowo długo. A może przyczyniła się do tego pewna ilość przetworzonego soku z winogron nasyconą bąbelkami, którą z okazji uroczystości serwowano?

Wszystkich obecnych męczył problem, co będzie się działo, gdy zabraknie w Sali Senatu miejsc na kolejne portrety. Wolnej powierzchni jest już niewiele. Proponowano, by kolejne obrazy wieszano w holu znajdującym się przed Salą Senatu. A może ktoś z Państwa ma lepszy pomysł?

Ministerialna narada kwestorów i dyrektorów administracyjnych uczelni finansowanych przez MEN

Okiem kwestora

Ministerialna narada kwestorów i dyrektorów administracyjnych uczelni finansowanych przez MEN w Szklarskiej Porębie w dniu 20 marca 1997 zgromadziła licznych specjalistów z Wydziału Finansowania Szkolnictwa Wyższego i Wydziału Inwestycji Departamentu Ekonomiczno-Finansowego MEN. Byli tu też przedstawiciele KBN.

Zebrani usłyszeli informację o wchodzących właśnie (od 1 kwietnia) podwyżkach i wyrównaniach za grudzień 1996. Reprezentanci MEN stwierdzili, że „budżet na 1997 rok jest budżetem utrwalania tendencji wzrostowych zapoczątkowanych w 1996 roku”. Kwota podwyżki od 1 kwietnia wyniosła na etat kalkulacyjny 116,80 zł. Średnia płaca ogólnoresortowa osiągnęła – po uwzględnieniu wypłat z zakładowego funduszu nagród – 1120 zł.

Tymczasem liczby pokazują, że realny (uwzględniający inflację) wzrost budżetu uczelni jest minimalny. Dla Politechniki Wrocławskiej wyniósł on 0,7%. Budżet bazowy resortu wzrósł o 24,3% w stosunku do 96 r. W tym wzrost wynagrodzeń wyniósł 8,8%.

Podstawowe elementy budżetu rosną w stosunku do 1996 r. następująco: działalność dydaktyczna – 23,9%, fundusz pomocy materialnej dla studentów – 25,3%, a inwestycje – 31,8%. Dotacje przyznawane uczelniom nie uwzględniają wzrostu zadań związanych ze wzrostem liczby studentów.

Dotacje na inwestycje i limit wynagrodzeń zostały podzielone wg dotychczasowego algorytmu zaopiniowanego przez Radę Główną.

W bieżącym roku MEN zmniejszył swoją rezerwę finansową z 5% do 3%. Wyjaśnijmy tu, że rezerwa ministra jest dzielona na początku roku akademickiego pomiędzy uczelnie na podstawie ich wniosków. Wniosek taki może być złożony w przypadku uruchomienia nowego kierunku studiów lub oddania do eksploatacji nowego budynku. (W 1996 r. Politechnika Wroclawska uzyskiwała w ten sposób nieco ponad 2 mln zł.)

Zmienione współczynniki

Podział dotacji na działalność dydaktyczną nastąpił tym razem wg nieznacznie zmienionego algorytmu: obecnie przeliczeniowy współczynnik odnoszący się do studentów zaocznych zmniejszono z 0,4 do 0,3, co ma zmniejszyć motywację do rozwijania tego rodzaju studiów. Podwyższono jednocześnie współczynnik kosztochłonności studiów na kierunkach pedagogicznych.

Istotne znaczenie dla budżetu PWr (przeciwnie niż w/w współczynniki) ma fakt, że MEN ogranicza zakres zmian budżetu bazowego, który nie może wzrosnąć więcej niż 17% ani mniej niż 11% w stosunku do poprzedniego roku. Ogranicza to przypadki szczególnie niekorzystnego (lub korzystnego) działania algorytmu. Politechnika Wroclawska należy do tych uczelni, które padają ofiarą przyjętego sposobu obliczania dotacji, gdyż preferuje on mniejsze szkoły. Zatem (podobnie jak w latach ubiegłych) budżet bazowy PWr wzrośnie o minimalne 11%. Może należałoby dążyć do stworzenia jakiej-

goś korzystniejszej dla nas wersji algorytmu??? MEN zachęca uczelnie do opracowania całościowej koncepcji.

Inwestycje

Środki na działalność inwestycyjną wzrosną o 31,8%. MEN wyda na ten cel globalnie 105.882 tys. zł. W resorcie kontynuowane są prace przy ok. 60 obiektach, więc trudno jest o uruchomienie nowych inwestycji. Mimo to wiele uczelni zabiega o nie.

Budżet uczelni a budżet nauki

Budżetowe wydatki na działalność naukową będące w dyspozycji KBN wyniosą 2.192.682 tys. zł. Spełniono postulaty przyznawania większych kwot na działalność statutową – wzrosły one o 24%. Środki na badania własne zostały zwiększone o 15%. Fundusze na projekty badawcze, które są objęte priorytetem ze strony KBN, będą zwiększone o 26%. Przygotowywane są XII i XIII konkursy projektów badawczych, w wyniku których podpisanych zostanie po 1500 umów na realizację projektów. Będą też realizowane trzy Strategiczne Programy Rządowe.

Działalność ogólnotechniczna

Zapowiedziano tu przyrost środków o 18%. W tym mieści się finansowany ze środków KBN import czasopism realizowany za pośrednictwem Polskiej Fundacji Upowszechniania Nauki. KBN prowadzi też zakupy oprogramowania i baz danych.

Obecnie zmieniono zasady przyznawania dotacji na publikacje. Dotację otrzymywać będzie nie wydawnictwo, ale konkretna pozycja naukowa, by uniknąć podzlecenia przez wydawnictwa uczelniane druku w oficynach zewnętrznych. Mimo to uczelnie będą mogły występować o dotacje, o ile wydają prace naukowe we własnym wydawnictwie.

Środki na badania własne

Wicedyrektor Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wyższego Stanisław Madej zapowiedział zmiany w algorytmie podziału środków na ten cel. W nowej wersji będzie brana pod uwagę ilość nadanych przez uczelnię stopni doktora i doktora habilitowanego (nie tylko pracowników!). Uwzględniający to wskaźnik ma współczynnik 0,1, ale przewiduje się zwiększenie go.

Zgodnie z decyzją MEN wielkość środków przyznanych w 1997 roku musi się mieścić między 100 i 120 % puli z 1996 roku. Zatem i tu algorytm działa tylko działaniem

Fundusz pomocy materialnej dla studentów

Dotacja ta wzrosła nominalnie o 18%, ale ze względu na rosnącą liczbę studentów – zmalała. W przeliczeniu na głowę spadła z 30% średniej płacy (1996 r.) do 10%. Przygotowywany jest projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie pomocy materialnej dla studentów. Do istotnych zawartych tam zmian zaliczono wprowadzenie stypendiów pokrywających w części kosztu studiów dla osób niepełnosprawnych, możliwości dopłat do kwater prywatnych oraz możliwości dopłat do posiłków poza stołówką. Ministerstwo dysponuje pewną rezerwą funduszu.

Spojrzenie generalne

Na zakończenie min. Kazimierz Dera podał przewidywaną dynamikę wzrostu nakładów na edukację w Polsce. W 1996 roku przeznaczano na ten cel 4,35% PKB (dla porównania: Dania – 6,1% PKB, Francja – 6% PKB, Niemcy – 5,4% PKB). Obecnie wydatki osiągnęły 4,4% PKB. Władze przewidują, że w 1998 r. dojdziemy do 4,8% PKB.

Matura w polskim systemie szkolnym ma ponad stuletnią tradycję. Z jednej strony postrzegana jest jako ważny życiowo egzamin, z drugiej jednak poddawana jest zmasowanej krytyce zarówno przez ludzi profesjonalnie związanych z oświatą (nauczyciele, administracja, itp.) jak i abiturientów i ich rodziców, a przede wszystkim „odbiorców” absolwentów szkół średnich, tzn. pracodawców i wyższe uczelnie.

Dlaczego?

Dotychczasowa matura tym się charakteryzuje, że jest egzaminem wewnątrzszkolnym, bez zewnętrznej weryfikacji, bez możliwości porównania wyników uzyskanych w różnych szkołach, województwach czy regionach.

W „Studium wstępnym krajowego systemu oceniania w polskim szkolnictwie ponadpodstawowym” (wyd.: MEN 1993) tak określono wady obecnego systemu egzaminowania:

1. Egzaminy maturalne sprawdzają niewiele ponad zdolność do przyswajania wiedzy.
2. Zakres egzaminów maturalnych jest o wiele węższy niż zakres nauki uczniów.
3. Ocena pisemnego egzaminu maturalnego odbywa się jedynie w szkole, zazwyczaj bez wskazówek odnośnie wystawienia ocen i zewnętrznej kontroli.
4. Organizacja i ocena ustnych egzaminów maturalnych całkowicie uzależniona jest od wewnętrznej komisji.
5. Nie istnieje porównywalność między wynikami matury w różnych szkołach lub kuratoriach.
6. Oceniający mają bodziec do szafowania dobrymi ocenami tak, aby ich szkoły prezentowały się w dobrym świetle.

Wszystkie te wady egzaminu obniżają rangę świadectwa dojrzałości jako dokumentu informującego o poziomie kompetencji absolwenta szkoły średniej.

Potwierdza ten fakt odrzucenia matury jako przepustki na uczelnie – stała się ona jedynie rodzajem formalnego testu przed właściwym egzaminem umożliwiających studiowanie.

Jest to sytuacja niekorzystna z wielu względów:

1. Coraz więcej osób uczy się w szkołach średnich i chce kształcić się dalej.
2. Coraz powszechniejsze staje się przekonanie, że dobre wykształcenie jest nie tylko warunkiem odpowiedniego statusu społecznego, ale także materialno-zawodowego człowieka.
3. Powszechny jest pogląd, że zmieniające się warunki społeczno-polityczne funkcjonowania społeczeństwa: decentralizacja i demokratyzacja wymuszają konieczność zagwarantowania przez państwo wszystkim obywatelom porównywalnych szans edukacyjnych i zawodowych (również w skali międzynarodowej).

Funkcję mechanizmu kontrolującego jakość kształcenia powinien spełnić odpowiedni system oceniania i egzaminowania w procesie edukacji.

Szczególną funkcję egzaminów końcowych dla pewnego etapu kształcenia (a takim jest matura) jest **zasygnalizowanie** pracodawcom, uczelniom, władzom samorządowym, rodzicom – a głównie samym zdającym – jakie umiejętności posiada absolwent. Matura, której **rezultaty są nieporównywalne** w różnych szkołach, tej funkcji nie spełnia.

Problemy porównywalności towarzyszy konieczność trafnego określenia tego, **co ma być sprawdzane na egzaminie dojrzałości**, jakie informacje będą użyteczne dla wszystkich zainteresowanych wynikami egzaminu, a także samemu absolwentowi – w pracy lub dalszym kształceniu. Brak wyrazistych, jednoznacznie określonych kryteriów wymagań (standardów) zmniejsza motywację uczniów i nauczycieli do rozwijania tych aspektów osiągnięć, które są nieobecne na egzaminach, ale które jednocześnie są niezbędne absolwentowi po ukończeniu szkoły.

Systemowi oświaty jest więc potrzebny taki typ egzaminu, który będzie spełniał funkcję mechanizmu weryfikującego program kształcenia oraz spojrzenie na to, co ma być jego celem – zapamiętanie wiedzy faktograficznej czy zdobycie umiejętności i kompetencji przydatnych w zmieniającym się świecie.

Dążenie do porównywalności wyników, do

Istotą tej koncepcji jest:

1. Wprowadzenie do państwowego systemu egzaminacyjnego:
 - porównywalnego zakresu wymagań określonego przez podstawy programowe,
 - znanych powszechnie, jednolitych wymagań egzaminacyjnych i kryteriów oceniania osiągnięć (dostarczanych uczniom i nauczycielom odpowiednio wcześniej),
 - oceniania prac egzaminacyjnych przez zespoły egzaminatorów niezależnych od szkoły,
 - zadań nowego typu – sprawdzających umiejętności składających się na poszczególne kompetencje,
2. Wprowadzenie nowych programów nauczania.
3. Określenie na nowo celów i zadań szkoły.
4. Położenie nacisku na kształcenie kompetencji i umiejętności, a nie na faktografię i zapamiętywanie informacji.
5. Szerokie doskonalenie nauczycieli.
6. Monitorowanie wzajemnych oddziaływań między zmianami programowymi i systemem oceniania i egzaminowania.

Wdrażanie tej koncepcji przez program

Nowa Matura wymaga ścisłej współpracy ze środowiskiem nauczycieli, ośrodkami akademickimi, władzami gminnymi i administracją państwową. Chodzi, między innymi, o zbudowanie **wspólnej kultury oceniania** od której będzie zależała jakość wprowadzanych zmian i sprawne ich funkcjonowanie w przyszłości. Dla realizacji tych zadań powo-

Straż przednia reformy systemu edukacji w Polsce

NOWA MATURA

objektywizacji oceniania i egzaminowania jest procesem zachodzącym w wielu krajach Europy i wiąże się, między innymi, z rozwojem wzajemnej uznawalności dyplomów i kwalifikacji.

Uświadomienie sobie wad i słabości funkcjonującego od lat systemu wywołało w środowisku nauczycieli i administracji oświatowej dyskusję nad drogami, które mogłyby zniwelować istniejący kryzys i nadały właściwą rangę kształceniu, którego etapem finalnym jest egzamin. Wielomiesięczna praca przyniosła przekonanie, że **porównywalności** egzaminów będą służyć:

1. Wprowadzenie ustalonego i powszechnie znanego zakresu wymagań egzaminacyjnych.
2. Ocenianie na podstawie czytelnych i jednoznacznych – powszechnie znanych – kryteriów osiągnięć abiturienta.
3. Wprowadzenie procedury **oceniania** prac egzaminacyjnych przez osoby niezależne od szkoły – przez instytucje odpowiedzialne za organizowanie egzaminów państwowych.

W 1994 r. Ministerstwo Edukacji Narodowej powołało zespół, którego zadaniem było opracowanie koncepcji tzw. **NOWEJ MATURY** w powiązaniu z koncepcją ogólnych zmian systemu.

W kraju 8 regionalnych ośrodków egzaminacyjnych: w Gdańsku, Łodzi, Łomży, Katowicach, Krakowie, Poznaniu, Warszawie i Wrocławiu. Ich organizatorami są Kuratoria Oświaty. W pracy zespołów uczestniczą wybrani nauczyciele-praktycy, pracownicy Ośrodków Metodycznych i Kuratoriów, a także przedstawiciele lokalnych uczelni (w wypadku Wrocławia – głównie przedstawiciele Uniwersytetu Wrocławskiego).

Ośrodki egzaminacyjne pełnią funkcję koordynatora bieżących zadań programowych na swoim terenie. (Wrocław obejmuje Dolny Śląsk i województwo opolskie – tzw. Region Południowo-Zachodni).

W ciągu dwóch lat (1994-96) opracowane zostały założenia i projekt nowej formuły egzaminu oraz koncepcja szerokiego szkolenia nauczycieli. Rozpoczęto prace badawcze, towarzyszące wdrażaniu programu, oraz zapoczątkowano jego ewaluację rozumianą jako proces diagnostyczno-oceniający, zawierający w sobie elementy pomiaru, osądu i decyzji. W lutym tego roku członkowie Krajowego Zespołu Nowa Matura przedstawili Ministrowi Edukacji Narodowej dokument „Formuła Nowej Matury”, który określa **cele egzaminu** dojrzałości, **założenia programowe** oraz jego

strukturę w trzech wariantach.

Dla przykładu zacytujemy trzy (spośród sześciu) założone cele:

1. Zachęcenie każdego ucznia szkoły średniej do zdobywania wykształcenia na odpowiednio wybranym przez niego poziomie.
2. Zdobycie uprawnień do ubiegania się o wstęp na wyższe uczelnie.
3. Wpływanie na **jakość** pracy szkół średnich przez określenie wymagań egzaminacyjnych i publikowanie wyników.

Każdy wariant proponowanej struktury zakłada przeprowadzenie egzaminu zewnętrznego w formie pisemnej, na arkuszach kodowanych, przygotowywanych przez Regionalną Komisję, której zadaniem byłoby także sprawdzenie prac i ich ocenianie. Różnice między wariantami wynikają z propozycji, by maturę zewnętrzną poprzedzała **część wewnętrzna**, która polegałaby na przeprowadzeniu ustnego egzaminu z języka polskiego i języka obcego **lub** na przygotowaniu i obronieniu przez ucznia pracy badawczej (projektowej). Część wewnętrzną byłaby przygotowana, przeprowadzana i oceniana przez komisję wewnątrzszkolną. Proponuje się także rozszerzenie grupy przedmiotów, które mogą być wybierane przez maturzystę na egzamin zewnętrzny, przy zachowaniu zasady, że obligatoryjny dla wszystkich zdających byłby język polski. Wśród projektodawców nie ma jednomyślności co do obligatoryjności egzaminu z języka obcego. Wielu zwolenników ma propozycję by obowiązkowa była matematyka i historia ojczyzny.

Jeśli Ministerstwo Edukacji Narodowej podejmie decyzję co do wyboru formuły nowego egzaminu dojrzałości do końca roku szkolnego 96/97, będziemy mieli cztery lata na przygotowanie się do pierwszej powszechnej Nowej Matury w roku 2001.

Na koniec kilka uwag o pracy środowiska wrocławskiego, które od początku uczestniczy w programie „Nowa Matura” i ma swój twórczy wkład w ustalanie kierunków, zakres i poziom podejmowanych działań.

Jesienią 1994 r. powstał we Wrocławiu Wojewódzki Zespół Egzaminacyjny. Od początku w jego składzie znaleźli się nauczyciele-praktycy szkół średnich, doradcy metodyczni, a także pracownicy naukowcy Uniwersytetu Wrocławskiego. Od roku szkolnego 95/96 Zespół rozszerzył obszar oddziaływania na region Dolnego Śląska, pozyskując do współpracy Kuratoria Oświaty województw: jeleniogórskiego, legnickiego, opolskiego i wałbrzyskiego. Obserwowalny jest duży, stały wzrost zainteresowania i akceptacji dla proponowanych rozwiązań w całym Regionie. W ciągu dwóch lat Zespół opracował i przedstawił nauczycielom i uczniom:

- standardy wymagań egzaminacyjnych dla absolwenta szkoły średniej z pięciu przedmiotów maturalnych (język polski, języki obce, biologia, matematyka i historia),

- kryteria oceniania prac maturalnych,
- wytyczne do tworzenia wewnątrzszkolnych procedur egzaminowania (kodowanie, podwójne recenzowanie, itp.),

- materiały pomocnicze dla poszczególnych przedmiotów.

Jednocześnie od początku systematycznie,

rzetelnie informowaliśmy środowisko oświatowe o charakterze i kierunkach zmian (spotkania z dyrektorami i radami pedagogicznymi szkół, wydawanie Informatorów, konferencje prasowe, itp.), a także przygotowaliśmy do nich nauczycieli. Np. w roku szkolnym 1995/96 przeszkolono w województwie wrocławskim 300 nauczycieli w formach kursowych i 200 poprzez konsultacje. Zwróciliśmy się także do najważniejszych odbiorców informacji o absolwentach szkół średnich – do wyższych uczelni.

Koncepcja Nowej Matury prezentowana była na posiedzeniu Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola. Regionalny Zespół Egzaminacyjny spotkał się trzykrotnie z Kolegium Prorektorów d/s Nauczania. O pracach Zespołu informowaliśmy także w lutym tego roku Kierowników Zakładów Dydaktyki lub Metodyki we wszystkich uczelniach wrocławskich.

Zmiana, jaką proponuje program Nowa Matura na obecnym etapie, znacznie bardziej dotyczy szkół i nauczycieli niż samych zdających.

Maturzystom staramy się z roku na rok zwiększać szansę na obiektywną, rzetelną i porównywalną ocenę osiągnięć poprzez zachęcanie komisji szkolnych do:

- kodowania prac i recenzowania ich przez dwóch niezależnych recenzentów,
- oceniania prac w oparciu o obiektywne (zweryfikowane) i znane uczniom kryteria wypracowane przez zespoły pozaszkolne.

W każdym roku poszerzana jest oferta tematów i zadań na egzamin pisemny. Zdający historię, czy biologię mogą w tym roku wybrać zadanie, które wymaga samodzielnej analizy tekstów i materiałów źródłowych i wnioskowania samodzielnego.

Wszystkie nowe propozycje: standardy wymagań, kryteria oceniania, tematy egzaminacyjne poddawane są stałej ewaluacji (próbne matury, recenzje zewnętrzne, zbieranie opinii (ankiety) uczniów i nauczycieli) – to pozwala minimalizować błędy i pozyskiwać coraz szerszy krąg akceptujących zmianę.

W czerwcu 96 r. zapytaliśmy uczniów szkół średnich województwa wrocławskiego o ocenę proponowanych zmian:

79% pozytywnie oceniło kryterialne ocenianie prac pisemnych,

68% z zadowoleniem przyjęło nową formułę tematów i zadań z historii i matematyki,

49% za słuszne uznało kodowanie prac, 84% akceptowało ocenianie prac przez dwóch niezależnych recenzentów.

Sympatycy i krytycy reformy systemu edukacji zarzucają często Programowi Nowa Matura brak podstaw, fundamentów, jakimi powinny być: nowoczesna struktura szkolnictwa i nowoczesne treści programu kształcenia uczniów. Jest to swoisty paradoks, który przekornie da się wytłumaczyć wierszem L. Staffa „Podwaliny”

„Budowałem na piasku
I zważyło się
Budowałem na skale
I zważyło się
Teraz budując zacząć
od dymu z komina”

Wierzmy pocie nie bez racji nazywanemu DOCTUS.

Wicekurator Oświaty
mgr Barbara Josiak

NA WYDZIAŁACH

PPT

Na posiedzeniu Rady Wydziału Podstawowych Problemów Techniki w dniu 27 lutego 1997 r.

- większością głosów poparto wnioski:
 - o stypendium habilitacyjne dla dra T. Ingłota na okres 12 miesięcy.
 - o przedłużenie stypendium habilitacyjnego dla dr Małgorzaty Komorowskiej na okres od 1 kwietnia do 31 października 1997 r.
- Poparto wnioski o przyznanie indywidualnych nagród Ministra Edukacji Narodowej:
 - prof. Lucjanowi Jacakowi za dwie monografie („Anyony i złożone fermiony”, „Kropki kwantowe”) i podręcznik „Krótki wykład z fizyki ogólnej”,
 - prof. Anzelmowi Iwanikowi za cykl pięciu prac opublikowanych i przyjętych do druku w 1996 r., dotyczących badania własności układów o entropii równej zero.

- Poparto wniosek o podpisanie umowy o partnerstwie pomiędzy WPPT Politechniki Wrocławskiej a Wydziałem Medycznym Westfalskiego Uniwersytetu Wilhelma w Münster. Taka współpraca już istnieje w zakresie badań koherentnych (laserowych) metod pomiarowych w medycynie.

- W głosowaniu jawnym zdecydowaną większością głosów zatwierdzono skład komisji programowych po uwzględnieniu zgłoszonych uzupełnień dla wszystkich kierunków i skład ten przedstawia się następująco:

FIZYKA

1. Dr Włodzimierz Salejda
2. Prof. Ryszard Poprawski - przewodniczący

FIZYKA-OPTYKA

1. Prof. Jerzy Nowak - przewodniczący
2. Doc.dr Ireneusz Wilk
3. Dr Marek Zajac

INŻYNIERIA BIOMEDYCZNA

1. Doc.dr inż. Hanka Krakowska - przewodnicząca

2. Dr inż. Krzysztof Jellonek
3. Dr inż. Barbara Juroszek
4. Dr hab. Henryk Kasprzak
5. Prof. Ludwik Komorowski
6. Dr Włodzimierz Salejda
7. Prof. Karina Weron
8. Doc.dr Ireneusz Wilk
9. Dr hab. Halina Podbielska

INŻYNIERIA MATERIAŁOWA

1. Prof. Andrzej Miniewicz - przewodniczący

2. Prof. Witold Charewicz
3. Prof. Józef Kubicki
4. Prof. Bogdan Kuchta
5. Prof. Benedykt Licznernski
6. Dr inż. Bożena Łowkis
7. Prof. Juliusz Sworakowski

MATEMATYKA

1. Prof. Aleksander Weron - przewodniczący
2. Prof. Ryszard Grząślewicz

NA WYDZIAŁACH

3. Dr Janusz Górniak
4. Dr Aleksander Janicki
5. Dr Helena Jasiulewicz
6. Dr Zbigniew Skoczylas
7. Dr hab. Krzysztof Szajowski
8. Doc.dr Zbigniew Romanowicz
9. Dr Maciej Wilczyński
10. Prof. Witold Klonecki

• W głosowaniu jawnym zdecydowaną większością głosów podjęto następujące uchwały:

– o utworzeniu w nowym roku akademickim 1997/98 w ramach istniejącego kierunku *Matematyka*, specjalność: *Informatyka matematyczna* nowego typu studiów: dziennych 3,5-letnich studiów inżynierskich.

– o uruchomieniu rekrutacji w roku akademickim 1997/98 we Wrocławiu i Filii w Legnicy na 3,5-letnie dzienne studia inżynierskie na kierunku *Matematyka*, w specjalności *Informatyka matematyczna* z limitami rekrutacyjnymi na Wrocław -100 osób i filii w Legnicy -100 osób.

– o zniesieniu od roku akademickiego 1997/98 w ramach kierunku *Fizyka* 3,5-letnich dziennych studiów inżynierskich, w specjalności *Fizyka ciała stałego*.

– o utworzeniu od roku akademickiego 1997/98 na istniejącym kierunku *Fizyka* nowej specjalności: *Fizyka komputerowa w nauce i technice* i w ramach tej specjalności 3,5-letnich dziennych studiów inżynierskich.

– o uruchomieniu rekrutacji w roku akademickim 1997/98 na 3,5-letnie dzienne studia inżynierskie na kierunku *Fizyka*, specjalność: *Fizyka komputerowa w nauce i technice* z limitem rekrutacyjnym na Wrocław – 100 osób.

– o zmianie od roku akademickiego 1997/98 na kierunku *Fizyka* dotychczasowych 3,5-letnich dziennych studiów inżynierskich na specjalności: *Optyka* na 3,5-letnie dzienne studia inżynierskie specjalność: *Inżynieria optyczna*.

– o przyjęciu dotychczasowych programów i planów studiów 3,5-letnich dziennych studiów inżynierskich kierunek *Fizyka*, specjalność: *Optyka* dla 3,5-letnich dziennych studiów inżynierskich kierunek *Fizyka*, specjalność: *Inżynieria optyczna*.

– o uruchomieniu rekrutacji w roku akademickim 1997/98 na 3,5-letnie dzienne studia inżynierskie na kierunek *Fizyka*, specjalność: *Inżynieria optyczna* z limitem rekrutacyjnym na Wrocław –100 osób.

Dr J.Górniak poinformował o zaawansowaniu prac przygotowujących programy i plany studiów dla nowo powołanych specjalności.

Prof. R.Grząślewicz poinformował o planach utworzenia kierunku *Fizyka Techniczna*.

• Poparto wnioski o przedłużenie zatrudnienia na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Politechnice Wrocławskiej na czas nieokreślony następującym osobom:

- dr hab. R.Goncarkowi,
- dr hab. J.Misiewiczowi,
- dr hab. J.Nowakowi.

• Prof. R.Grząślewicz poinformował zebra-

Centrum Metod Stochastycznych im. Hugona Steihausa informuje

Ruszamy na Paryż (XI)

Sekretarz Jury Konkursu na najlepszą pracę naukową z zakresu procesów stochastycznych i ich zastosowań, **dr Rościław Rabczuk** przesłał nam informację o jego rozstrzygnięciu oraz przyznaniu stypendium naukowego im. Hugona Steihausa laureatom tego konkursu **magistrom Aleksandrowi Rejmanowi** (1000,- zł) i **Rafałowi Weronowi** (2000,- zł).

Jednocześnie, jako niestrudzony popularyzator matematyki w środowisku młodzieży, ale nie tylko, informuje, że **24 maja br. w godzinach od 11.00 do 14.00 odbędzie się na Politechnice Wrocławskiej Finał Krajowy eliminacji do XI Międzynarodowych Mistrzostw Francji w Grach Matematycznych i Logicznych** z udziałem 320 zawodników z całego kraju. Finałiści zostali wyłonieni spośród ponad 1000 zawodników biorących udział w tegorocznych eliminacjach, których półfinał odbył się 15 marca tego roku w 18-tu dużych miastach Polski.

Będzie to już piąta edycja – pisze dalej dr Rabczuk – naszego sympatycznego konkursu popularyzującego matematykę „lekką, łatwą i przyjemną”, który nie ma, niestety, dotacji centralnych MEN oraz strategicznego sponsora.

Chcielibyśmy uświetnić tegoroczną uroczystość wręczenia dyplomów i nagród (**24 maja br. o godz. 17.00, w sali 205 bud. C-1 PWr**) i dlatego apelujemy do potencjalnych sponsorów, m.in. władz uczelni, o dofinansowanie Komitetu Organizacyjnego Konkursu.

EWENTUALNI SPONSORZY,

k którzy chcieliby wesprzeć Komitet Organizacyjny Konkursu proszeni są o kontakt telefoniczny z Centrum Steihausa (tel. 320-35-30), które mieści się w bud. C-11 przy ul. Janiszewskiego 10, Vp. pok. 514.

Nie wątpimy, że o wynikach zmagania i sukcesach polskiej ekipy w Paryżu będziemy mogli naszych czytelników poinformować, jak za każdym razem, natychmiast po jej powrocie. Mamy również nadzieję, że i tym razem będziemy mogli poznać sympatyczne i ciekawe zadania, z którymi zmagali się paryscy finaliści. ●

Poczytajmy o znanych

Czar wspomnień

6 maja odbyło się w Gmachu Głównym PWr otwarte zebranie Komisji Zakładowej „Solidarności”, podczas którego wręczono książkę Marka Muszyńskiego „**Raport dotyczący represji na Dolnym Śląsku w okresie 13.12.1981-31.12.1989**” osobom wymienionym tam, a związanym z Politechniką Wrocławską.

Okazuje się, że spośród wymienionych w książce ponad 60 ówczesnych pracowników i studentów, wielu wyjechało za granicę, niektórzy – jak doc. Tadeusz Huskowski – zmarli, z niektórymi nie udało się nawiązać kontaktu. Niektórzy za to okazali się być ludźmi szeroko znanymi, jak rektor prof. Andrzej Wiszniewski, wiceprezydent m. Wrocławia Sławomir Najnigier (niegdyś działacz NZS) czy przewodniczący Zarządu Regionu „S” dr Tomasz Wójcik.

Marek Muszyński, podkreślił potrzebę wprowadzenia uzupełnień i poprawek, które w tego rodzaju opracowaniach są nie do uniknięcia. Apelowal o kierowanie do Komisji Zakładowej lub Zarządu Regionu informacji na piśmie. Zostaną one wykorzystane w kolejnej edycji książki.

Przewodniczący KZ dr W.Jabłoński podziękował zaproszonym za ich działalność i wskazał, że obecnie praca związkowa jest mniej efektywna, ale bardzo potrzebna.

W imieniu zaproszonych wystąpili prof. Andrzej Wiszniewski i wiceprezydent Sławomir Najnigier.

Nieobecny dr Tomasz Wójcik został usprawiedliwiony, gdyż – jak poinformowano – „prowadzi pilne przesłuchania”.

Zaprosili nas...

na rozdanie dyplomów w Dolnośląskiej Szkole Młodych Polityków zorganizowanej przez Radę i Zarząd Towarzystwa Gospodarczego „Centrum” 29 kwietnia. W stylowych wnętrzach Muzeum Architektury dyplomy wręczali dr Kazimierz M.Ujazdowski i dr Tomasz Wójcik. Niespodzianką dla uczestników była obecność dr hab. Zianona Paźniaka z Białoruskiego Frontu Narodowego. Sądzymy, że młody polityk, który potrafiłby rozwiązać problemy Białorusi, zasłużyłby na miano bardzo starego i doświadczonego.

Spotkanie miało ładną oprawę, gdyż wystąpili uczniowie Państwowej Szkoły Muzycznej im. Jadwigi Szajny-Lewandowskiej z Oławy. Wykonywali utwory muzyki polskiej, m.in. Moniuszki, Chopina, Grażyny Bacewicz.

Prezesowi Zarządu Fundacji, panu Grzegorzowi Stopińskiemu gratulujemy skuteczności działań.

Wokół regulaminów przyznawania świadczeń z ZFŚS

ZNP nie akceptuje!

W ostatnich miesiącach trwały uzgodnienia dotyczące zmian w regulaminie przyznawania świadczeń dla dzieci i młodzieży zaproponowanych przez Zespół ds. Dzieci Przedstawicielstwa Pracowniczego. Zmieniony regulamin podpisali bez uwag wszyscy dysponenti funduszu socjalnego z wyjątkiem Związku Nauczycielstwa Polskiego, który nie wyraził zgody na istniejące zapisy:

– w części II, p.4 i 5. wpisano: „Na zimowisko i kolonie mogą być kierowane dzieci w wieku 8-14 lat” oraz „Na obozy zimowe i letnie może być kierowana młodzież w wieku 15 do 18 lat.”

ZNP uważa, że decyzja o skierowaniu dziecka 14-15-letniego na kolonie lub obóz powinna należeć do rodziców i wynikać z indywidualnych cech psychofizycznych dziecka.

– w części II, p.6 określono, że „Przy ustalaniu uprawnień dzieci wyjeżdżających na zimowisko, kolonie lub obozy, będzie brana pod uwagę data urodzenia w relacji do daty rozpoczęcia turnusu (w dniu wyjazdu nie ukończone 18 lat)”.

ZNP uważa, że na zorganizowany wypoczynek powinny być kwalifikowane dzieci wg roku urodzenia, a nie dokładnej daty urodzenia; tak więc do korzystania z obozów powin-

na mieć prawo młodzież, która w bieżącym roku kalendarzowym skończyła lub skończy 18 lat.

Pozostałe organizacje związkowe i Przedstawicielstwo Pracownicze nie zgadzają się na udział w zorganizowanych formach wypoczynku młodzieży, która ukończyła 18 lat, motywując to tym, że osoby 18-letnie są w świetle prawa dorosłe i mogą się nie podporządkować regulaminom obowiązującym na obozie (**ZNP uważa, że pełnoletność zobowiązuje także do odpowiedzialności za przestrzeganie oświadczeń o odpowiednim zachowaniu podczas obozu**), a także tym, że dofinansowania do wypoczynku zorganizowanego przyznane osobom, które ukończyły 18 lat, są opodatkowane, co wiąże się z dodatkową pracą służb finansowych Uczelni.

Nie zaakceptowaliśmy ww zasad kwalifikowania dzieci na kolonie i obozy, ponieważ uważamy, że są one wyrazem dbałości o wygodę kadry pedagogicznej i służb administracyjnych, a nie o dobro pracowników i ich dzieci.

Ogłoszone przez Zakład Usług Socjalnych w piśmie ACS/w/156/97 na str. 6 *Uwagi do wypoczynku dzieci i młodzieży – Lato 97* zostały ustalone bez zgody Związku Nauczycielstwa Polskiego w Politechnice Wrocławskiej przez Kierownika Zakładu Pracy (Przedstawicielstwo Pracownicze) na mocy znowelizowanej w listopadzie 1996 r. ustawy o Zakładowym Funduszu Świadczeń Socjalnych.

Prezydium Rady Zakładowej ZNP

Stanowisko KZ NSZZ „Solidarność” przy PW

Od kilku miesięcy NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej apeluje do pozostałych związków oraz Przedstawicielstwa Pracowniczego o wspólne dokonanie przeglądu i naniesienie niezbędnych zmian w regulaminach przyznawania świadczeń z ZFŚS.

Kilka lat temu regulaminy te były tworzone przez różne zespoły. Wraz ze zmianą niektórych postanowień Ustawy o ZFŚS naniesiono szereg poprawek ale brak jest ogólnej koncepcji gospodarowania ZFŚS co naszym zdaniem jest sprawą fundamentalną.

Niestety, starania o zmianę powyższej sytuacji nie dają rezultatów.

Szczególnie drażliwy jest temat dotyczący świadczeń dla dzieci i młodzieży. Wszyscy dysponenti ZFŚS powinni jak najszybciej przystąpić do opracowania nowych rozwiązań bowiem będzie to praca trudna i długotrwała. Dotychczasowe doświadczenia mówią same za siebie.

W ostatnio dyskutowanej i zatwierdzonej wersji regulaminu świadczeń dla dzieci i młodzieży nieliczne zmiany dotyczyły uszczegółowienia zapisów regulaminu tak aby nie można było ich interpretować w sposób dowolny (by uniknąć sporów i naginania wymagań do chwilowych „potrzeb”).

Czujemy się zaskoczeni pismem ZNP zatytułowanym „ZNP NIE AKCEPTUJE”. Czytamy tam, że rodzice sami powinni zdecydować czy dziecko 14 lub 15-letnie chcą posłać na kolonie czy na obóz. Logicznie byłoby w takiej sytuacji pytać pozostałych rodziców czy zgadzają się by nasz 15-latek przebywał z ich dziećmi oraz pytać o to wychowawców i psy-

chologów. Uwzględnianie interesów wielu stron może „zapętlić” sytuację. Dlatego też uznaliśmy za rozsądne przyjęcie jednej granicy wiekowej kwalifikującej dziecko na obóz czy kolonię.

Powyższa propozycja ZNP jest tym bardziej dziwna, że słyszymy ją po raz pierwszy. Rzeczywistym przedmiotem sporu było uszczegółowienie górnej granicy wieku osób, które mogą być zakwalifikowane na obóz. ZNP nie potrafił przy tym uzasadnić swojego stanowiska za kwalifikowaniem młodzieży, która ukończyła 18 lat. Zdecydowaliśmy się opowiedzieć za obecnym zapisem po konsultacjach z prawnikami. Przekroczenie tej granicy może bowiem powodować skutki prawne. Uważamy, że stwierdzenie podane w piśmie ZNP iż takie zasady „są wyrazem dbałości o wygodę kadry pedagogicznej i służb administracyjnych, a nie o dobro pracowników i ich dzieci” są demagogią i pomówieniem. Należy bowiem zauważyć, że uczące się dziecko pracownika nie traci praw do korzystania z ZFŚS. Natomiast propozycja ZNP sprawia, że przyjęta granica staje się nieprecyzyjna, a przez to może być kwestionowana. ZNP lekceważy przy tym aspekty prawne uznając je za wygodę kadry i administracji. Osiemnastolatek z dowodem osobistym w kieszeni zawsze może zwracającemu mu uwagę wychowawcy na niestosowne zachowanie (np. picie alkoholu, palenie papierosów itp.) odpowiedzieć, że jest pełnoletni i ma do tego prawo. Reszta słuchającej młodzieży ma uciechę. Jak utrzymać dyscyplinę? I co z autorytetem wychowawcy?

Dlatego uważamy, że ukończone 18 lat powinno być granicą dla starających się o wyjazd na obóz młodzieżowy.

*Przew.KZ NSZZ „Solidarność” przy PW
Witold Jabłoński*

NA WYDZIAŁACH

nych, że na zgłoszoną przez studentów interpellację odpowiedział na spotkaniu ze studentami. Powiedział, że fundusze, jakie będzie otrzymywał Wydział, będą dzielone na Instytuty.

• Student J. Bąbka złożył pisemną interpellację: „Jaka jest obowiązująca na Wydziale PPT polityka awansu płacowego w przypadku przedłużenia zatrudnienia asystentowi na czas nieokreślony, po tym jak skończył się ich roczny okres mianowania? Czy następuje zmiana kategorii?”

• Doc. H. Karkowska udzieliła informacji na temat odbytych w Hali Ludowej targów TARED.

• Prof. K. Weron, organizatorka i koordynatorka cyklu wykładów popularyzujących fizykę, poinformowała o bardzo dużym zainteresowaniu i frekwencji na wykładach.

• Prof. J. Sworakowski poinformował zebranych, że trwają prace w komisji programowej *Inżynierii materiałowej*. Powiedział, że coraz częściej kierunek ten jest uruchamiany przy Wydziałach Mechanicznym i Chemicznym.

ELEKTRYCZNY

Ponieważ do poprzedniego sprawozdania z Rady Wydziału wkraść nam się błąd, powtarzamy nazwy specjalności: sterowanie i zarządzanie w elektroenergetyce; technologia i diagnostyka w elektrotechnice; automatyka przemysłowa i systemy pomiarowe.

Przepraszamy.

FILIA WAŁBRZYSKA

KWIECIEŃ

9–11.04.1997 – uczestnictwo Filii w Targach Zawodowców w Wałbrzychu, w których aktywny udział wzięli: Ryszard KABAT, Janina JAWORSKA, Janusz BATOR, Henryk RUTKOWSKI, Magdalena JAWOR, Alicja RADZIUK oraz 32 studentów Filii.

17.04.1997 – impreza studencka: „Zabawa w rytmie rock'n'roll'a”.

18.04.1997 – konferencja prasowa Dyrektora Filii nt. zasad rekrutacji na studia na Politechnice Wrocławskiej w roku akademickim 1997/98.

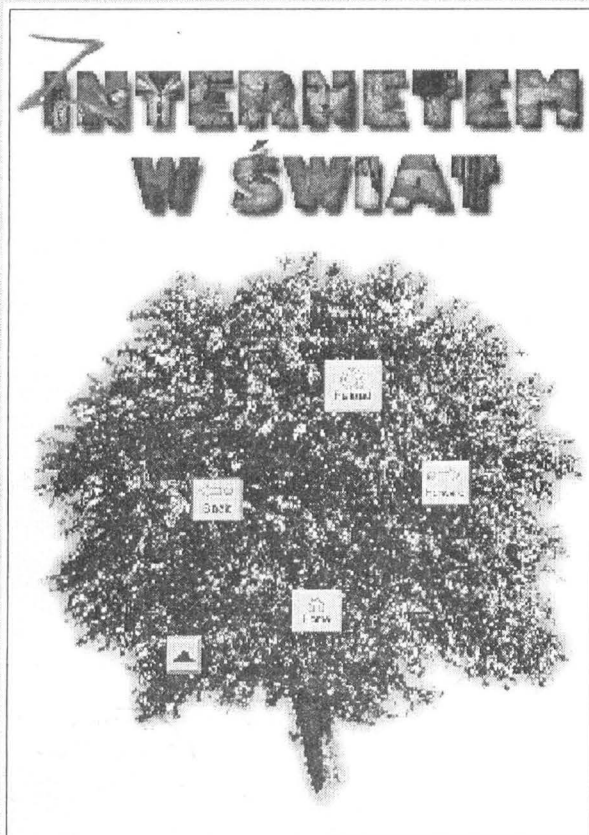
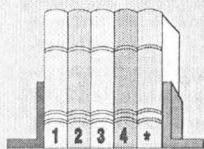
19.04.1997 – egzamin dyplomowy studentów studiów zaocznych (nauczycieli szkół średnich) Wydziału Mechanicznego, którzy studiowali w eksperymentalnym systemie trymestralnym (tj. 3 semestry w jednym roku akademickim), a studia ukończyli w ciągu 3 lat.

28.04.1997 – promocja Instytutu Technologii Maszyn i Automatykacji z udziałem m.in. prof. Edwarda CHLEBUSA, prof. Andrzeja MATUSZAKA, prof. Joachima POTRYKUSA, prof. Henryka ŻEBROWSKIEGO, dr Mirosława PIGIELA.

28–30.04.1997 – uczestnictwo studentów Filii w mistrzostwach szkół wyższych w koszykówce w Katowicach, na których zajęli VI miejsce.

KSIĄŻKI, które polecamy ...

Z Internetem w świat

praca pod red. dr Józefa Janyszka,

Wyd. NASK, Oficyna Poligraficzna MBG,
Wrocław-Warszawa 1997,
cena 30 zł
publikacja dofinansowana przez KBN

Od kilku dni w księgarni w Gmachu Głównym Politechniki Wrocławskiej dostępna jest książka pt. „Z Internetem w świat” napisana przez zespół pracowników Wrocławskiego Centrum Sieciowo-Superkomputerowego.

Są to: Ryszard Bernardyn, Józef Janyszek, Teresa Janyszek, Elżbieta Kaczmarek, Maria Kupezyk, Maria Marks, Jerzy Pankiewicz, Irena Rutkowska i Dorota Sadowska.

Autorzy postawili sobie za cel popularyzację wiedzy na temat sieci Internet, a szczególnie usług, które ona oferuje. Proponowana Czytelnikowi książka wykorzystuje wiedzę zdobytą podczas eksploatacji polskiej części Internetu i adresowana jest do grona użytkowników nie mających dużych doświadczeń w pracy z Internetem.

Wiele z wymienionych tu osób uczestniczy w przygotowywaniu sieciowej wersji „Pryzmatu”, a czasem pisuje dla nas artykuły. Cieszymy się, że mamy tak kompetentnych współpracowników!

INFORMATOR WROCLAWSKIEGO CENTRUM SIECIOWO - SUPERKOMPUTEROWEGO

W kwietniu ukazał się INFORMATOR nr 29 pt. „System PGP”.

Doświadczenie pokazuje, że często zachodzi potrzeba zachowania poufności i integralności przesyłanych informacji w sieciach komputerowych. Przez poufność rozumie się niemożność podglądania zawartości listów przez osoby trzecie, a przez integralność niemożność wprowadzania przez takie osoby modyfikacji treści. W tym celu został opracowany system PGP (Pretty Good Privacy) szyfrująco - deszyfrujący. Autorem jego jest Phil Zimmermann.

PGP pozwala nie tylko szyfrować listy aby uniemożliwić przeglądanie ich treści przez osoby niepowołane, ale także sygnować (podpisywać) listy zaszyfrowane lub nie. Przez to adresat może stwierdzić czy list pochodzi rzeczywiście od nadawcy i czy jego treść nie była po podpisaniu modyfikowana (fałszowana) przez osoby trzecie.

Każda biblioteka instytutowa otrzymała po jednym egzemplarzu INFORMATORA. Tekst jego jest dostępny w sieci lokalnej Novell na serwerze CI-1 (otwórz sesję sieciową komendą LOGIN CI-1/INFO bez podawania hasła, następnie wprowadź polecenie INFO) w postaci zbioru do przeczytania lub skopiowania (u góry ekranu jest podana nazwa zbioru wraz ze ścieżką dostępu). Tekst INFORMATORA znajduje się również w Gopherze na komputerze SUN Sparc 1000.

Zespół redakcyjny

WYBORY DO PRZEDSTAWICIELSTWA PRACOWNICZEGO PWr

30 września 1997 roku mija II kadencja Przedstawicielstwa Pracowniczego. W związku z tym Prezydium PPPWr. ogłosiło wybory na III kadencję (1997-2000) w okresie od 15 kwietnia do 30 maja br. Politechnika Wroclawska została podzielona na 50 okręgów wyborczych, w których wybiera się 1-3 delegatów. Czynne prawo wyborcze przysługuje pracownikowi PWr zatrudnionemu w dniu wyborów w co najmniej połowie wymiaru czasu pracy. Delegatem może zostać wybrany pracownik, zatrudniony w Uczelni w pełnym wymiarze czasu pracy, co najmniej od trzech lat. Łącznie powinno zostać wybranych ok. 70 delegatów pracowników PWr, którzy razem z przedstawicielami Koła Emerytów i Rencistów, tworzą Plenarne Zebranie Przedstawicielstwa Pracowniczego.

Przedstawicielstwo Pracownicze jest reprezentacją pracowników, emerytów i rencistów Politechniki Wrocławskiej powołaną na mocy Uchwały Senatu i decyzji Rektora. Rektor scedował na Przedstawicielstwo pracownicze część swoich ustawowych uprawnień, w tym w zakresie dysponowania Zakładowym Funduszem Świadczeń Socjalnych oraz w zakresie spraw mieszkaniowych (mieszkania zakładowe, hotele asystenta). Decyzje Przedstawicielstwa Pracowniczego są uzgadniane ze związkami zawodowymi działającymi na Politechnice Wrocławskiej, zgodnie z przepisami ustawy o Związkach Zawodowych.

Piotr Pietraszek

Pryzmat

Pismo informacyjne Politechniki Wrocławskiej

Politechnika Wroclawska
Wybrzeże Wyspiańskiego 27
50-370 Wrocław

Redaktor Naczelny: dr inż. Maria Kiszka
Redakcja: bud. D-5, pok. 22, tel. 320 22 89
e-mail: pryzmat@ite.ite.pwr.wroc.pl

Druk: Drukarnia Oficyny Wydawniczej PWr Nakład 1500 egz.
Pismo wsparte dotacją KBN